

framställning till Ålands landsting med förslag
N:o 16/1948. till landskapslag angående ändring av landskapslagen
 den 4 augusti 1924 om utgörande av skatt för hundar
 i landskapet Åland.

Medelst beslut av den 2 december 1944 har Landstinget antagit en
 den 27 februari 1945 utfärdad landskapslag angående ändring av be-
 stämmelserna i landskapslagen den 4 augusti 1924 om utgörande av
 skatt för hundar i landskapet Åland. Enligt förenämnda landskaps-
 lag av den 27 februari 1945 skall hundägare på landet erlægga i år-
 lig hundskatt minst etthundra och högst trehundra mark samt i Marie-
 hamn minst tvåhundra och högst sexhundra mark. Å vederbörande kom-
 mun ankommer att inom ovannämnda gränser fastställa skattens belopp.
 Vid granskning av Landstingets beslut angående antagande av landskaps-
 lagen den 4 augusti 1924 ansåg Högsta domstolen, att hundskatten icke
 var avsedd att utgöra en skattekälla av finansiell betydelse, utan
 hade till syftemål huvudsakligen befrämjandet av kontroll över hun-
 darna ur ordningssynpunkt samt bekämpandet av rabiessmittan. Skat-
 ten, som enligt gällande stadganden tillfölle kommunerna, finge en-
 ligt kommunernas förgottfinnande användas för kommunala ändamål samt

uppbäras och förvaltas i sammanhang med övriga skattemedel. Den var således, ehuru allmänligen påbjuden, att betrakta såsom hänförlig till kommunalbeskattning, som inom de i sagda påbud angivna gränser av kommunen utövas. Det ankom således på Landstinget att besluta om skatten på den grund att kommunallagstiftningen i allmänhet, med undantag av grunderna för kommunal rösträtt, tillhör landskapet som även därför, att berörda skatt ur synpunkten av rätten att förfoga över densamma är jämnställd med de i 21 § av självstyrelselagen omnämnda skatterna, vilka åter äro undantagna från den i 5 p. 2 mom. 9 § av självstyrelselagen angivna regeln om den republikens lagstiftande organ tillkommande rätten till lagstiftning angående skatter och avgifter. Högsta domstolen fann således ifrågavarande av Landstinget antagna landskapslag icke beröra de i sistnämnda paragraf omnämnda, republikens lagstiftning förbehållna ärenden och ej heller vara stridande mot republikens allmänna intresse. Ålandsdelegationen hade uti sitt i saken avgivna utlåtande med i huvudsak samma motivering ansett, att landstingsbeslutet ur kompetenssynpunkt icke gav skäl till anmärkning.

Genom landskapslagen den 27 februari 1945 ändrades blott 1 § i förordningen den 14 december 1894 om utgörande av skatt för hundar,

medan förordningens bestämmelser i övrigt jämlikt stadgandet i 10 § av självstyrelselagen fortfarande äro gällande i landskapet såsom i det övriga riket. På grund av rådande förhållanden hava bestämmelserna i förenämnda 1 § i 1894 års förordning ändrats i riket genom lag av den 19 mars 1948. Ändringen omfattar i huvudsak blott beloppen för hundskatten. Då det synes landskapsnämnden, att det är av behovet påkallat, att hundskatten även i landskapet förhöjes, har landskapsnämnden uppgjort förslag till ändring av gällande stadganden om hundskattens storlek, och har det synts landskapsnämnden lämpligt att för landskapet fastställa samma gränsbelopp, som därför äro bestämda i riket. Kommunerna kunna ju inom nämnda gränser fastställa en lämplig hundskatt, varjämte ett reciprocutetsförhållande till riket i förevarande avseende kan vara på sin plats. De nu gällande bestämmelserna om skattefrihet för vissa slag av hundar hava bibehållits i förslaget.

Hänvisande till förestående får landskapsnämnden vördsammast förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen den 4 augusti 1924 om utgörande av skatt för hundar i landskapet Åland.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting

antagit nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen den 4 augusti 1924 om utgörande

av skatt för hundar i landskapet Åland.

§ 1.

Ägare av hund skall för densamma i årlig skatt till kommunen

erlägga på landet i landskapet minst femhundra och högst ettusen-

femhundra mark samt i Mariehamns stad minst ettusen och högst tre-

tusen mark. Det ankommer å vederbörande kommun att inom förenäm-

da begränsning fastställa skattens belopp.

Skatt erlägges dock icke för hundar, vilka ägas av landskapet

eller vilkas underhållskostnad bestrides av landskapsmedel, ej

heller för hundar, vilka användas såsom invaliders och abnormas

hjälp- och ledarhundar.

Beträffande skattefrihet för hundar i landskapet Åland, vilka

ägas av staten eller vilkas underhållskostnader bestridas av stat

medel, vare gällande vad därom är i riket särskilt stadgat.

Denna landskapslag tillämpas från och med den 1 januari 1949

och genom densamma upphäves landskapslagen den 27 februari 1945

angående ändring av landskapslagen den 4 augusti 1924 om utgörande

av skatt för hundar i landskapet Åland.

Mariehamn den 12 maj 1948.

På landskapsnämndens vägnar:

Lantråd

Viktor Strandfält

Viktor Strandfält.

Landskapssekreterare

Ch. Stormbom

Ch. Stormbom.